

سیر تاریخی کلیسا و داستان به وجود آمدن آن

بعد از کشته شدن مسیحیان عراقی به دست حکومت عثمانی با توجه به اینکه کردستان موقعیت جغرافیایی نزدیکی به عراق داشت والیان اردلان این کلیسا را برای پناهنده های عراق به ایران بنا کرد و ساختار آن را بر اساس معماری ایرانی اصفهان در زمان صفویه طراحی کرد، هنر دست هنرمندان ایرانی در حجاری سنگ های ورودی این کلیسا مشهود است. کلدانی ها در بین اقلیت مذهبی ایران جمعیت بسیار کم و انگشت شماری دارند. به گفته ی جمال احمدی آیین پژوهشگر و نویسنده ی کردستانی دلیل تمایل مسیحیان عراقی به شهر سنندج رونق اقتصادی این شهر و موقعیت های شغلی موجود در این شهر برای آن ها بوده است و دلیل دیگر اینکه رفتار خوب ایرانیان با مسیحی ها باعث احساس امنیت میشده و آنها درخواست پناهندگی به این مناطق را داشتند. ویژگی قابل توجه شهر سنندج گشاده رویی مردمان و انعطاف در مسائل مذهبی بوده به نحوی که اقلیت های مختلف و مذاهب مختلفی در کنار هم بدون اختلاف زندگی میکردند. مالکیت این بنا بر اساس آنچه که در پرونده ی ثبتی آن آمده است، وقفی است. و یکی از متولیان آن توماس مسیحی است. این کلیسا سالهاست که متروکه است و رفت و آمدی به داخل آن صورت نمیگیرد چرا که مسیحیان سالهاست که سنندج را ترک کرده اند، البته این مکان در حال حاضر این کلیسا در اسفند ماه ۱۳۷۸

به عنوان یکی از آثار ملی ایران شناخته شد و شماره ثبت ۲۶۶۳ به آن تعلق گرفت

این کلیسا تنها کلیسای موجود در کردستان است که در شهر سنندج قرار گرفته است.

معماری آجری این بنا دقیقاً شبیه به معماری سنندج در دوران قاجار است. مالکیت این کلیسا هم اکنون با اداره ی اوقاف و میراث فرهنگی است.

گردش در کلیسا

قدم زدن در کوچه های قدیمی محله ی آغا زمان جنوبی ما را به درب مندرس و قدیمی و قهوه ای رنگ چوبی میرساند که نشان از این دارد که این مکان یک مکان هادی نیست و در قدیم شاهد آمد و شد افراد زیادی بوده است.

در حال حاضر کلیسا پذیرای اشخاص نبیت اما سعی شده در این متن با تصویر سازی های ذهنی فضای کلیسا را برای شما به تصویر بکشیم،

دالان تاریکی که به یک حیاط قدیمی ختم میشود

حیاطی که سالهاست عبور و مروری در آن اتفاق نیوفتاده است و حوض قدیمی بدون آب و سنگ قبر هایی از اقلیت مذهبی مسیحیان در سالهایی که در این کلیسا رفت و آمد داشتند جلب توجه میکند. از طریق بخش دیگری از دالان میتوان به شبستان ویا همان تالار دسترسی پیدا کرد تالاری که در یک بخش از آن مجسمه ی حضرت مریم و صندلی هایی که نشان از این دارد در زمانی برای فعالیت عبادی در این مکان رونق داشته است. سقف شبستان طاق مانند است. دوکشیش هم در شبستان دفن

هستند و در بخشی دیگر محرابی به چشم میخورد، چیک پیانو و چند قتب عکس از وسایل بجا مانده در این کلیسا هستند.

دیواره های رنگ و رو رفته ی کلیست نشان از سکون و خالی بودن آن طی سالهای متمادی میدهد.

مسیر های منتهی به کلیسا

این کلیسا در محله ی آغازمان، خیابان نمکی کوچه ای که به کوچه ی کلیسا معروف است واقع شده است.

البته در شرایط حاضر امکان بازدید از آن وجود ندارد.